

TELEGRAFUL ROMANU

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratia se face în Sabiu la expeditorul săcilor pe afara la c. r. poste, cu banii gata prin scrisori francate, adresate către expeditor. Pretul prenumeratiei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. sau pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

Nr. 101. ANUL XVII.

Sabiu, în 21 Decembrie 1869. (2 Ian. 1870.)

tro provincial din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și teri străine pe anu 12 pe $\frac{1}{2}$ anu. 6 fl. v. a.

Inseratul se plătesc pentru între 6 ore cu 7. cr. circul, pentru a doua 6 ore cu $6\frac{1}{2}$ cr. și pentru a treia repetare cu $8\frac{1}{2}$ cr. v. a.

Invitare de prenumeratiune la „Telegraful Român”.

Apropiandu-se începutului anului 1870, se deschide prin acăstă prenumeratiune nouă la acăstă săbăo. Atragem u atenția onoratului publicu ca în anul următoru, fiindu-sinodul archidiecesanu în primăveră și congresul metropolitanu în toamnă, „Telegraful Român” va fi de interesu deosebitu din acăstă privintia. Elu va fi diuariul celu mai de aproape de lucrările acestoru representantie naționali bisericesci și prin urmare i va fi cu putinția ale și aduce mai ingrația de cătu ori care altu diuariu romanescu.

„Telegraful Român”, va fi că și pâna acum de două ori pe săptămâna Joi și Duminică — Pretul abonamentului e:

Pentru Sabiu pre anu 7 fl., pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 50 xr., pe $\frac{1}{4}$ anu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru Transilvania și Monarchia austro-ungureșca pe anu 8 fl. pe $\frac{1}{2}$ anu 4 fl. pe $\frac{1}{4}$ anu 2 fl. v. a.

Pentru Romani și strainătate, pe anu 12 fl., pe $\frac{1}{2}$ anu 6 fl., pe $\frac{1}{4}$ anu 3 fl. v. a.

DD. abonanti suntu rugati a nu întârziu cu trimiterea prenumeratiunilor.

Adresele ne rogămu a se scrie curat, și epistolele de prenumeratiune a năse trame frante — adresându-le de dreptulu la

Editură „Telegrafului Român”
in Sabiu.

Gavriilu Munteanu, Directorele gimnaziului gr. or. român din Brașovu, nu mai este intre cei muritori. Acestu barbatu neobositu pre cămpulu scolasticu și literariu, după multe durerose suferintie, ne anuncia o telegrama sosita alalta-eri, a repausatu in Domnulu. Eri i s'a celebrat servitiulu dñeescu funebralu și trupulu i se asiedă in momentu spre eterna odihna. Fia-i tierenă usioră și amintirea deapurea!

Missiunea in Orientu.

III.

Spatiulu unor articuli de jurnale e pre strimtu, pentru că sa incapa tōte amenuntele unei politice orientale cum se desvoltă de vre-o căti-va secului incocă. Déca deschidemu istoria că sa ne informămu despre cele petrecute in orientu, vedem a dese, in unu periodu de vre-o căti-va ani, alăteau apucaturi și atătea intemplări, incătu aru trebuu sa se scrie volumi intregi despre densele.

Guvernul turcescu dela cele dintăiu slabiciuni ale sele a fostu asi de espusu incătu avea lipsa de ajutoriu strainu. Sumetia turceșca, carea purcede atătu din temperamentul naționale cătu si din firea religiunei mahometane a facutu pre guvernele sultanilor sa desprețișea tempu indelungat pericolii cei mai deaprope: nemultiamirea poporilor apasate. Aceste insa după ce vediura ca vecinilor lor le succese a se scutură de greutatea provenita din partea apesatorilor pagani se folosesc de ori-ce mijlocu li se oferea și tindu-bratiele că sa-lu primășca.

Russia, carea urmează politică lui Petru I, adeca domnia lumei, scie forte bine ca impregurarea acăstă e o parte slaba a turcului si

asiă o și exploata de căte ori i se dă vre-unu prilegiu. Celu mai bunu i se dede căndu Mehmed Ali, pasișa din Egipt se incaieră-se cu pôrt'a in una resbelu infricosiatu, căndu armat'a egiptenea petrunse pâna la o distantia de cinci-dieci leghe de Constantinopole (Decembrie 1832). Acestu imicu internu se facu pre acela tempu domnu preste Palestina și Libanu; Siri'a i sta deschisa și poporatiunile resculate ale Asiei mici lu asteptau că sa-lu primășea cu flori. Turcia in starea cea desperata, in carea se află, vediundu-se amenintata de unu supusu alu ei, se aruncă in bratiele Russiei, carea o imbiă cu o armata pre uscatu și cu o flota pre apa; ambe aceste aveau sa intre in inim'a Turciei și amenintau a face pre Russi'a domna preste cheia continentelor lumiei vechi.

Occidentulu, carele nu perdea din vedere aceste tienuturi, tresari la audirea deschisă incheiarea unui tratatu intre Pôrt'a și Russia, prin care cestă din urma luă missiunea sa mantue de inimicu pre cea dintăiu. De atunci occidentulu a mai doveditul destule slabiciuni și fatia eu orientulu și fatia cu Russia, dara din vedere totu nu le-a scapatu pre amendoue. Dovăda cea mai invederata este resbelu din anii 1854 și 1855 și tratatulu dela Parisu din 1856.

Dela acestu tempu din urma audimul multu vorbindu-se ca puterile occidentali voru că sa e civili seze poporele orientului, căndu solidarie căndu singuratic.

Déca ne intorcemu privirea deschisă lumea diplomatica, carea s'a intrecutu și se intrece necontentu in joculu de siacu uneltu și in privintia constelaționei generali europene, ba și mai departe, apoi astămu ca interesulu occidentului nu e numai civilisare a orientului. Occidentulu politicu, carele constă din guvernele din Anglia, Francia și după cum suntu aliantile și din Prussia și Austria are tieri cu industria mare. Acesta are lipsa de deposituri și de piație bune, unde productiunea industriei loru sa se pôta desface cu profituri inseminate. Si sfîndu ca cu deosebire acele staturi cu industria, cari au porturi maritime multe au o calo forte deschisa prin mijlocele cele mai naturali de comunicatiune, prin mări și prin fluvii, asiă atentirea li e indreptata necontentu spre locurile aceste binecuvantate pentru ele. Motivul acesta este vehicululu celu mai nepregetatoriu, care le demanda a nu lasă că o putere absolută și in fine pericolosa prin nisuntia cătră dominatiunea lumiei intregi, se puna mâna pre orientu.

Impregurarea acum aratătă și joculu diplomaticu, prin carele puterile apuse se paraliză și facu pressiuni ună asupr'a celei-lalte, său celor-lalte, le face pre de alta parte sa tamânde cu desvoltarea rapede a culturei in orientu și de a ceea vedem pre Anglia mai cu séma sustinendu pre turci in contra creștinilor; cu tōte ca acesti a se sbucuma cătră cultura și prin acăstă cătră civilisatiune și libertate.

Dara missiunea occidentului inca nu se termină aci. E de multu, de căndu in Germania se predica contr'a emigratiunei in America. Se predica contr'a ei, pentru ca caletorii preste Oceanu e impreunata cu multi periculi; pentru ca emigratii sosiți in America suntu de multe ori obiecte de exploatare in mânile y ancheilor; pentru ca se taie unu numeru insematu de germani de cătră corpulu celu mare germanu din Europa și prin amalgamarea cu englezii de acolo și perdu nationalitatea și se perdu cu totulu pentru naționaleloru. Totu acei predicatori dicu mai departe, ca orientul Europei are mare trebuinta de cultur'a occidentală, ca acăstă e aci in apropiere și ca ceico aru luă asupr'a si a conlucră la marea o-

pera a civilisatiunei nu numai că aru si sacrificati său perduți din corpulu marei națiuni, daru laru mai mari și intarzi.

Si interesele diplomatice și cele economice ale occidentului se vedu in analis'a loru cea din urma mai multu interese proprii, cari conditioñea fericirea orientului dela bunastarea fericitorilor, său a celor ce din sinulu loru au sa trăea și sa se asiedie acolo.

Dietă Ungariei.

In siedinti'a casei magnatilor din 20 Dec. prezenta comisiunea financiala referente, despre cele trei legi, privitorie la judecatorile financiale, la timbre, la tacse, și la innoirea datorintei de timbre a institutelor și asociațiunilor.

Se primesc neschimbate și fără discussiune.

La ordinea dilei e desbaterea legei referitoare la reinstituirea judecătorielor de bursa.

Comisiunea justițiala recomanda reinstituirea numai a acelor judecătorii, a căroru statută dejă suntu sanctiunate și regulate după modelulu celor pestane.

Min. de comunicatiune dimpreuna cu celu de justiția declară, ca există 2 judecătorii de bursa, care nu suntu organizate după modelulu celei pestane, ci corespondintorie nouului regulamentu de procesu; aru si curiosu, a sistă judecătorii pre deplinu legale.

Comitele Apponyi propune, ca tōte judecătorile de bursa sa se supuna dispuseiunilor regulamentului de procesu. Comitele Cziraky, L. Vay și presedintele suntu pentru delaturarea marginilor recomandate de comisiunea justițiala, care delaturare se si incuviintă.

Legea cu referinta la judecătorile de bursa se primesc.

In siedinti'a din 21 Dec. se ceteșee partea neautentică a protocolului, și se primesc.

K. Szelli, notariul casei reprezentantilor, raporta asupr'a proiectului de lege despre indemnitatea regimului, pentru radicarea contributiunei și acoperirea speselor statului in patrariul primu alu anul 1870, care se ceteșe.

Comitele Fr. Zichi recomanda proiectul de lege, care se si primesc.

Protocolul se compune in momentu si se autentica.

In siedinti'a casei reprezentantilor din 20 Dec. dela 5 ore după amedi recomanda referentulu comisiunei centrale proiectulu de lege, despre indemnitatea regimului, in forma compusa de comisiune spre primire.

Proiectulu sună:

§ 1. Ministeriul se imputernicesce a licuidă dela 1 Ian. 1870 pâna in 31 Martiu a acelu anu speselor propuse de comisiunea financiala.

§ 2. Spre acoperirea speselor se aprobă și votăza cele 50 de venite ale statului citate in § 6 a art. de l. 1868: si adeca, contributiunile directe și indirecte de consumu, accisele, taxele, venitulu dela bunurile statului, precum și altele, cuprinse in art. de l. 2, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 24, 25, 26, 34 și 35, pentru perioadu dela 1 Ian. 1870 pâna in 31 Martiu a acelu anu.

§ 3. Executarea acestei legi se incredintă min. de finanțe.

Col. Tisza dice, ca ministeriului s'ar cuveni unu votu de neincredere; densulu acăstă nu propune numai din cauza, ca scie pre bine ca unu astfelui de votu aru aduce ministeriului triumfa. Pe lângă tōte acestea insa se opune, că casă se sia responsabile pentru pecatele regimului. Indemnitate

debut sa se confere min., că se nu regreseză economia statului; acătă sa se facă pre băsă bugetului din 1869, și la casu că regimul să nu se ajunga, se procedă pre responsabilitatea sea. Oratorele recunoscă ca propunerea nu e corecta, insă afirmă că în astfel de relații nu e cu putinția a face o propunere corecta.

Szalay și retrage propunerea și se declară pentru a lui Tisza. (ilaritate mare.)

Asemenea se exprima Măriássy.

D. Irányi nu voiește a confira min. indemnitate, căci nu are incredere în elu. Urmarea aru fi, nu după cum au afirmat Tisza, o conturbare a economiei statului, ci caderea regimului.

Pulszky documentează că e cu neputinția a procede în an. 1870 pre băsă bugetului din 1869. Tisza și Irányi nu au propus alta, decât un vot de neincredere. Tisza scie pre bine, că min. debue a se retrage, de către propunerea lui se primește; majoritatea însă are incredere în regim și va confira indemnitatea.

L. Gordon propune unu votu de neincredere.

E. Simonyi, St. Palay și I. Kisz suntu contra indemnitatiei.

Proiectul de lege se primește, cu majoritate absolută, în formă propusa de comisiunea centrală

In siedintă din 21 Dec., după autenticarea protocolului, anunță președintele incusele.

Deputatul St. Theil predă o petiție pentru înființarea unei curți judiciale în Sighișoara.

I. Vidats și P. Iambor predau petiții private.

Petiționile se transpun comisiunilor respective.

A. Benedicty interpelă pre min. de interne că din ce cauza nu se predau muntii ard. româneschi, donati regimentelor secuiesci pentru servitie secularie de Maj. Sea. seculoră?

E. Simonyi: In urmă unor dispusețiuni a regulamentului aru fi se poseda casă o bibliotecă, care se contine totă opurile necesarie legislativei; oratorele întrebă deci, ca ce e cu bibliotecă?

Președintele: Înființarea bibliotecei aru fostu impedeată prin lipsa unei localități apte; acum s'a aflatu în muzeu unu locul și asiă va provoca președintele comisiunea respectivă a-si începe activitatea.

B. S. Perényi îndreptă cătă min. de comunicare urmatorea interpellare:

1) Are min. cunoștinția, că macar de dumulu feratu Debreczin=Szathmar=Szigeth au fosit a se predă comunicarei în 1 Oct. 1870, totuși nu s'a inceputu dela Tekehaz=Szigeth lucrul?

3) Scie min. ca posessorii esproprietati prin drumul feratu, din comitatul Ugocsa nu suntu despăgubiti?

Interpellarea se predă min. respectivu.

Se trece la ordinea dilei și se cetește a 3-a ară proiectul de lege despre indemnitate și se primește definitiv.

Dupa autenticarea protocolui se transmite casei magnatilor.

Se anunță de casă magnatilor primirea proiectului de lege, referitor la înființarea judecătoriei de bursă.

Se cetește propunerea lui Szalay, cu referința la suspendarea siedintelor din cauza serbatilor, pâna în 13 Ian.

Ivanka observă că în 13 Ian. suntu serbatorele gr. or., și asiă se durează feriele pâna în 14 Ianuariu.

S. Paprăvoiesce, că feriele se durează din cauza serbatilor gr. or. pâna în 15 Ian.

Se primește prelungirea pâna în 15 Ian.

S. Házmann: casă a emis o comisiune de 7 spre examenarea încheierei sumelor din a. 1867 și 68 cu demandarea, că în a. 1869 se referează acei; de vreme ce acătă în anul estă nu mai e cu putință, reagă, se bine-voiesca casă a prelungii comisiunii terminulu.

Hováth min. de justiția: de vreme ce tablele districtuale, care auvenă a decide in cause de presă, s'a desființat și dietă pre ministeriu au inputernicitu a înființat alte instantie, pentru procese de presă, au compus regimul judecătorii miste provisorie, spre acelă scopu.

Notariul casei magnatilor, comitete E. Teleki anunță primirea proiectului de lege despre indemnitatea.

Președintele declară că proiectul în momentul să va fi așternut spre sanctionare, și provoacă în fine casă, a conveni mâne săra la 6 ore, că să se poată publica proiectul de lege sanctionat.

Se compune protocolul, se cetește și se autentică.

Dela Conciliu.

N. Fr. Bl. scrie în nr. 356 despre conciliu urmatorele:

Amu raportat dejă, că departarea Cardinalului Mathieu, Arhiepiscopu în Besancon, din România, a produs o mare suprindere. De comună se presupune, că elu au parasit România din desigur cătă decurgerea desbaterilor conciliare, precum și că au prevedutu reușirea jesuitilor; în cercuri bine informate circulă o versiune cu multă mai picanta. Se scie, că Episcopii francesi stau în relație cu cei germani, cu scopu de a se intielege în privința numelor, ce suntu a se scrie pre tăzulele de alegere. Că persoana mijlocitoare între ambe părtele au figurat Episc. din Ebron, Mermilliod — o alegere de totu rău, privindu posibilitatea notorica a acestui prelatu facia cu cestiușa infalibilității. La colportarea listelor de candidati să se fie întreprinsu operațiuni, care au asemenea cu o falsificare. Cardinalul Mathieu și-au exprimat suspiciunea în privința acătă și consecintă avutu o scenă cam neplacuta cu Episc. Mermilliod, ceea ce au fostu cauza de departării lui Mathieu din România.

Ore falsificarea acătă pre contă spiritului săntu s'a facutu? Fără indoieala, căci altuim s'ară putea combate decisiunile conciliului, cându numerarea voturilor nu e corecta, ceea ce acolo n'are locu.

Unu corespondentu alu „A. A. Ztg.”, care a fostu asiă de fericiu, de a observat, în tipografia secreta Cuirinala, materiālă tiparita ce avea a se dă Episcopilor spre studiare, face urmatorea notiția lăconica: E multu în brosura vorbă de directiunea panteistică a tempului, că de reulu relelor, de „înmaculata” și de infalibilitatea locutinelor lui Chr. pre pamentu. Asiă dăa periferia desbaterilor e marcată! cari se abatu, suntu chiamati la ordinea dilei.

Times, care se ocupa multu cu conciliul crede, contră asigurările corespondentului lui, că Papa, împreună cu partidă sen. s'a decisu a propune conciliului dogma infalibilității. Program'a loru e: „Indrasnăla, indrasnăla, și iera indrasnăla!” căci cine se pricpe cu demnitate a fi indrasnetiu, acelă împune multimei, că și cându aru ave unu dreptu de a cere s'a, luă. O petrecere mai lungă în România, înmultiesce numerul celor ascultatori, — de vreme ce impresiunea ce produce Pap'a și România e mare. Dogm'a nu va imbucură pre laicii catolici, cu atât mai puținu, pre protestanti, cari procura în lume cugetelor ocupatiune.

Decreteze conciliul, cei place, căci visurile politice ale lui Pius IX, nu va oblegă nici pre domnitori, nici pre diplomi, nici poporele.

„Memorial diplomatique” anunță, că bună-intielegere, între Episcopi, în privința desbaterilor conciliului, s'a cam spartu în dilele din urmă. Pre cându partidă, care e invotă cu cestiușa infalibilității, procede cu disciplina și acordu, nu și-au pututu ceea-lalta, care e și mai dependintă statorii o programă.

Papa a datu publicitatea unu actu, despre care era vorba, ca va remane secretu: Acelu actu e, numerarea casurilor, în care au a se aplică pe-dose bisericesci. Fără indoieala s'a încucinat multă aceleasă casuri; înse spiritul, în care e compusă bull'a disa se apropiu de principiile, care au produs Syllabulu din 1864.

Suntu recercat a publica urmatorele:

Despre pictură din biserică Seleusiu

in granită militara.

Pentru depingerea bisericii noastre amu fostu escris un concursu în „Albină” cu terminulu de 20/Sept. a. tr. Si-au adus la terminu mai mulți pictori opurile loru. Comisiunea cu poporul se adună în biserică că se judece despre lucrurile fia-cărui, și trebuie se mărturisimă că amu sentin o fala națională, vedindu în mediul tuturor a pre artiștilor nostru nationalu d. Popescu, carele si-a facut studiile în Monaculu Bavariei și în România cu ajutorul multă stimatei familie Mocioniane, și-a căsătigat renome prin traducerea în ardea picturiei a poesiei „Descăpătă-Române”, prin columnă lui

Traianu, și mai verosu prin opurile ce-i facura lauda în expoziția artistică din România.

Strainii insi-si, cari nu potu suferi progresul nostru, trebuia se recunoscă cum ca Popescul e celu mai arnicu, daru și dedera truda că se coboră pretiul depingerii, prin favorea unor stepanitori din partea politică (Serbi.) Intr'adeveru ei nu erau pictori adeverati, ci . . . Unicul artistu eră Rik, germanu din Monaculu B., carele insusi s'a închinat și a cesa lui Popescu.

Multamita inteligenției dlui supratenendu Isai'a Caltiunu, comandanțelui nostru, carele adunându medilece în suma de 20,000 fl., ni esoperă ca biserică nostra se fie depinsa de unu artistu adeverat, și totodata sciu respinge veri-ce mangitori, fie chiar serbi. Astfelu s'a facut contractu cu Popescul, cu micul pretiu de 10,000 fl. daru cu promisiunea ca vediendu noi progresul bunu, nu vomu întârdia a-i imbună onorariul.

Se intrămu acum în biserică, se vedem lucebul lui Popescu: Începemu a cercetă din altariu, aci ne incântă consonanța intregului; iéra oprindu-ne la fie-care iconă în parte, ne face se admirâmu gratia fie-cărei figuri, precisiunea expresa prin desenul și vîțatea expresa prin colori, respectarea scrupuloasă a umbrelor și a luminelor. Icona s. Trinitati, a celor trei ierarhi în marimea naturală, ni dovedescă despre profunditatea fantasiei artistului. Unu Christosu pre cruce, lu vedi cum expune liniscea, blândetă și sublimitatea preceptelor sale totodată, incătu cauta se eschiami: e și omu și D-die. Nu suntemu artisti, și de aceea nu îndrasnimu a ne opri se descriemă fie-care iconă, inse mărturisimă ca asemenea lucruri se potu gasi numai prin Viena, Venită și prin bisericile Italiei pre unde mii dintre noi amu amblatu forte adeseori.

Cerimea bisericiei e impartita cu gustu estetic. În mijloc D-die Savaotu în gloria, încunjurat de angeli, cari unii se răga pentru susțele pacatosilor, altii în genunchi cu umilită ascăpta demândatiile Atotupotintelui. Acă fantasi'a se vede în totă productivitatea sea.

Biserica întrăga nu e anca gata, și comună nostra aspiră d-jă la renumele ce-lu au acele comune italiane cari se învrednicira a păstră căte o iconă din opurile culturii artistu nemitoriu.

Suntu noi cei d'anteiu cari amu datu ocazie unei artisti naționale se dovedescă cum e produlgența geniului romanescu. Scoli anca avem, atât pentru pronci cătu și pentru fete, și suntu bine indiestrate. Se nu ni se impune ca amu fi laudări, căci nu ne laudăm decât în virtutea celui mai nobilu titlu: muncă nostra, sudorea nostra.

Antistă comunala.

Ora de mare, 25 Decembrie.

Dominule redactoru! Ve rogu cu tota onoarea a publica în coloane pretuitorul d-vostra jurnalul „Telegraful român” urmatorele:

Biserica româna gr. or. începă reorganisarea sea în intlesulu „Statutului organicu” și pre teritoriul consistoriului aradano. Însă eu nu me simt competinte de a ve raportă despre totă misiunile produse în astă privință, me restrințu numai la cele intemplete în locu.

In 12 l. c. st. n. Revrs. d. Simionu Bică a în intlesulu statutelor promulgende în săntă biserică valoarea acestei legi noile constitutionale bisericesci anunță poporenii, cumca organizarea acestei comunități bisericesci după prescrisele legei se va efectua în 20 l. c. st. n. pre cându-i invită pre toti de a-si pute exercia unicul dreptu constitutional, și prin acătă a-si realizează dorintă secularia.

Dupa aceste premise dl protopopu cu domnii preoți locali celebrara doxologica în onoarea diley onomastice a Escentiei Sele Par. Arhiepiscopu și Metropolitul Andrei Bar. de Siauguna, radicând rugaciunea serbintă pentru salata-i indelungată; iéra după finirea acestei solemnități dnii Simeonu Bică prot. și Nic. Dia mandi curatoru, adresara unu telegramu felicitatoru și gratulatoru Escentiei Sele în numele comunităției, la ce săntă sea și dede simțiamente de bucurie în o epistolă pastorescă în carea bineventă pre toti credinciosii.

In dia desemnata a deacea în 20 l. c. după celebarea săntei liturgii și chiamarea duhului săntu prin dl protopopu și dnii preoți locali, la provocarea dlui prot. se coadunara români credinciosi

in numeru frumosu in sal's indatenata, unde dlu prot. cuprindiendu-si loculu presidiale, intr'o cuventare bine-nimerita avisă pre coadunati la ordinea buna, la purtare cuvenita, démna de numele român, la solidaritatea si fratieta, ce pretinde caușa săntă, dechiară siedint'a de deschisa. Dupa acestea alegendu-se de notari dlu Teodorn Lazaru si Nic. Zigre se celi list'a membrilor, cari dupa lege suntu capabili a constitu'i sinodulu parochiale, si acest'a primindu-se fără de vre-o observatiune dlu presiedinte dechiară sinodulu parochiale dă constituitu.

Dupa aceste procediendu la alegerea comitetului parochiale, in acésta se decise a se alege conformu susfletelor 15 membrí, si se alesera cu aclamatiune urmatorii domni: Ioane Ambrusiu, Nicolau Zsig'a senioru, Ignatius Stup'a, Teodoru Lazaru, Alessandru Poinarin, Ioanu Hadsi, Florianu Vadai, Nicolau Maleticiu, Georgiu Simonu, Alessandru Dragosi, Demetriu Gitye, Alessandru Marcutiu, Teodoru Olahu, Georgiu Vegh si Nicolau Zigre. — Iéra de epitropi se realesera ierasi cu aclamatiune dnii Nicolau Diamandi, Iosifu Papp si Ioanu Filimonu, cari si pâna acum că epitropi dovedira cea mai corecta purtare si cea mai fidela manipulare a celor bisericesci spre indestulirea comună.

In urma dlu presiedinte prin o cuventare manduosa esprimându-si recunoscinta cătra cei de fata pentru zelul documentatui falia cu caușa bisericesca si ordinea dovedita, si multiamindu atetut putintelui ca ne-a ajutat a ne vedé reconstituenda constitutionea bisericesca si indemnându pre cei alesi spre implinirea fidela a detorintiei ce o au, si dechiară siedint'a de disolvata.

Nicolau Zigre,
not. si par.

In cestiunea catedrei infientiande pentru limb'a si literatur'a româna la universitatea din Vien'a.

Suntu mai aprope doi ani, de cându inaltulu ministeriu alu cultelor din Vien'a, in urm'a unei petitiuni a junimii române studiose vieneses, invenintia nu infientiarea unei catedre, precum petitionase junimea studiosa, ci numai a unei docenture pentru limb'a si literatur'a româna la universitatea vienesa, — acordându toto-data si un'a remuneratiune anuala de 500 fl. austr.

Cu ingrigirea cestiunii acesteia se insarcinase unul dintre junii români studiosi din Vien'a, si anume D. ascultatoriu de filosofia Ip. Ilasieviciu. Primindu acestu domnul resultatulu de mai susu dela inaltulu ministeriu, nu se mai facu de cătra junimea româna studiosa nici unu pasu pentru a ocupă acestu postu, ci cestignea acésta remase balta; nime nici ca mai vorbia despre ea, nime nici ca se mai interesă, afara de unu domn, anume: V. Grigorovitia, rigorosantu in dreptu, translatoru ministerialu, invetiatoru de limb'a româna la „institutulu teresianu“ si amicu forte intiu alu dlu Ip. Ilasieviciu, căruia i se incredintiase acésta causa.

Onoratulu publicu român se va miră: ca pentru ce nu se intreprindeau pasii necesari spre escrierea unui concursu, seu celu puciu spre aducerea la cunoștința generala a junimei si a publicului român, căci estu felu ocuparea s'aru si potutu efectuată in tempulu celu mai scurtu si modulu celu mai cuvenit; séu, déca: salariulu anualu de 500 fl. v. a. li se parea micu atunci pentru ce nu faceau pasii necesari spre a marfi acestu salariu pâna la un'a suma cuvenita si indestulatore pentru unu profesoru de universitate?

+ Cauzele erau urmatorele: d. V. Grigorovitia rigorosantu in dreptu, translatoru si invetiatoru la institutulu teresianu, pusese ochiul si pre acestu postu si fără de a tiené contu, ca, spre ocuparea acestui postu de profesura pentru limb'a si literatur'a româna la universitate, se cere unu bârbatu eruditu in genere si specialu forte versat in istoria si literatur'a româna, carele, fiindu de profesion omu de litere, se ni pôta represintă la universitate cu succesu si demnitate cuvenita limb'a si literatur'a nostra româna, si avendu indea-mâna esvórele literare cele mai insemnante, se ni pôta lucra pentru venitoriu un'a istoria pragmatica a literatur'e române precum si alte opuri necesare tainice in specialitatea sea, — Domn'a-lui si prepară in ministeriu pre sub mână, incetu si pre tacute cararea, ce ave sa-lu conduca la ocuparea acestui postu, si in urma neconsiderându, ca venitorulu profesoru român dela universitate pre lângă suscitatele cunoștințe scientifice speciale, — aru tre-

bn'i se fia si unu centru magneticu, carele se unescă pre lângă sine pre toti junii români, adunati aci din toate pările patriei române, si anume prin sympathiele, stim'a, respectulu, de cari s'aru bucură la auditorii sei precum si prin superioritatea sea asupra-le; carele aru scî sedi si cultivă concordia si infratirea adeverata intre junii români studiosi din Vien'a, ce in presentu, dorere! se asta spre cea mai mare scandare a nationii, impartiti in două tabere diametralu opuse si inimice neimpacabile un'a altei'a, pre carele nu isbutira a le unu nici cele mai seriose si mai energice incercări, — domnulu V. Grigorovitia, indata ce se crediu securu, prisone coragi si incepua vesti acu pre facia, ceea ce urmarise pâna acum pre sub mână, dicându din cându in cându pre 'n cele căfinele cătra consotii sei: „am cercut se aflu unu bârbatu, carele se ocupe postulu de profesor pentru limb'a si literatur'a româna dela a-cesta universitate, ansa cu toate incercările mele n'amu aflat unu bârbatu indestul de capabilu pentru acestu postu si din acésta causa sum silitu se primesc eu acestu postu;“ si in adeveru domnulu rigorosantu in dreptu, translatoru si invetiatoru de limb'a româna in institutulu teresianu, adusese trb'a pâna acolo, incât inaltulu ministeriu de culte, adresându-se in acésta cestiune cătra colegiulu profesoralu alu universitatii si consultându-lu: „cum aru trebui sa se ocupe acestu postu lu facu toto-data atentu si asupr'a dlni rigorosantu indreptu V. Grigorovitia.“

Si asiá ceo, de ce se temea junimea româna studiosa din Vien'a, era, cătu pre aci sa se si intempele; ansa Domnedieu se indură de ea si caușa sea justa si legitima, scapă multu dorit'a nostra catedra pentru limb'a si literatur'a româna, căci pre onoratulu colegiu profesoralu alu universitatii, luându in consideratiune marea insmnata a acestui postu de profesura la universitate, precum si hiperbolica cutesantia si sanguinic'a venare de posturi nemeritate a dlu rigorosantu indreptu, translatoru si invetiatoru de limb'a româna la institutulu teresianu V. Grigorovitia, eropse in unu risu homericu; si compenindu si dorintele si clarificările aduse prin comisiunea societății Romani'a, ce se alesese din nou spre ingrigirea acestei cestiuni pre importante, — dedu inaltului ministeriu de culte camu urmatore declaratiune: „Colegiulu profesoralu e de parere ca aci nu e vorba de unu invetiatoru de limb'a, asiá numitul „Sprachmeister“, ci ca pentru acestu postu pentru limb'a si literatur'a româna, dela universitate, se cere un'a persóna erudită si versata in istoria literatur'e române, care e de specialitate omu de litere si filologu; si pentru acésta nici ca pôte luă privire la dlu rigorosantu indreptu si translatoru V. Grigorovitia, carele ori cătu de bine aru scî traduce in romanesce, si ori cătu de scrisu aru invetia pre copiii din institutulu teresianu gramatic'a limbii române, totusi este si remâne numai unu simplu „Schprachmeister.“

Iéra comisiunei societății Romani'a i consultă onoratulu decanatu filosofescu: ca junimea româna studiosa sa se interesedie a află unu bârbatu cu calitatile recerute pentru acestu postu si in casu de primire sa-lu invite a se adresă cătra decanatulu filosoficu alu universitatii testându-si prin documente qualificatiunea sea; — cându apoi onoratulu decanatu filosoficu credierdu-lu de capabilu la tempulu seu l'aru recomandă inaltului ministeriu spre intarire.

Acest'a fu resultatulu obtinutu de cătra comisiunea societății Romani'a in acésta causa.

Societatea Romani'a considerându, ca salariulu acordatul de inaltulu ministeriu este pre micu, si, ca junimea studiosa nu este in positiune de a cunoscă pre toti barbatii nostri capabili din provincia, nici a se pune cu ei in corespondintia, spre a tractă despre acestu postu profesoralu, astă cu cale a se adresă cătra onoratele societăți literarie române austriace in acésta causa regându-le, că ele in contielegere si solidaritate se bine-voiesca a se interesă despre modulu cum s'aru puté mari salariulu pâna la sum'a cuvenita si astă barbatulu capabilu pentru ocuparea acestui postu forte insemnatu, — barbatulu carele se fia la inaltimea misiuniei sele.

Acésta adresa a societății Romani'a se primi cu caldura de cătra onoratele societăți literarie române, dintre cari onorat'a societate transilvana luându cestiunea acésta in desbatere seriosa aduse urmatorela conclusiune: „tote-trele societăți literarie sa se adreselie in solidaritate cătra inaltulu ministeriu de culte din Vien'a, ca acest'a luându in consideratiune marele numaru alu populatiunei

române din Austri'a se bine-voiesca a insintia o catedra pentru limb'a si literatur'a româna intocm'a că si pentru cea germană dotându-o in modu cuvenit din mijlocele statului, iéra spre ocuparea acestei catedre se bine-voiesca a scrie unu concursu.“

Despre acestu pasu solidariu societatea „Romani'a“ din Vien'a fu dejă insintiata prin o adresa din partea onoratei societăți literarie române din Sabiiu.

Sperâmu deci, ca in scurtu tempu totu vomu ajunge la resultatulu dorit — si vomu ave la universitatea vienesa nuo docentura, ci o catedra pentru limb'a si literatur'a româna, ocupata fiindu nu de unu studentu juristu rigorosantu, amestecat si complice principalu in toate certele si frecările tinerilor studiosi, precum este in adeveru dlu V. Grigorovitia, ci de unu barbatu eruditu si versat in sciintia limbistica-filologica, si specialu in istoria si literatur'a româna.

La acésta dore de séma si clasificare a a-cestei cestiuni insemnate furâmu provocati prin două articuli esite in stimatulu diuariu „Telegraful Romanu“ si anume in nrri 82 si 97 si o facurâmu numai cu forte mare neplacere, insa n'avurâmu incatru, căci bunele si sincerele tendintie ale societăției Romani'a fura restalmacite, si prin urmare onorea sea atacata, pre carea „am fostu, suntem si vomu fi totu-déun'a gal'a si datori a o aperă. Comisiunea societății Romani'a aleșa anume pentru ingrigirea cestiunii „catedra pentru limb'a si literatur'a româna dela universitatea vienesa.“

Discursu

tinutu in preser'a de săntulu Andrei de directorulu scólei capit. gr-or. din cetatea Fagarasiu, Ioanu Dim'a Petrasicu.

(Fine.)

Dara ce se dicemu, domniloru si domneloru! de tempulu actualu, cătu de importantu este institutulu gimnasticu!

Mai in tota dlu'a audim, ca se formă noue stabilimente de gimnastica? Se vede ca omenis au venit la convingere, ca miscările regulate, care ni le ofera gimnastic'a si cea mai mare influența la consemnarea si promovarea sanatâției, prin intarirea musculaturei si prin regulat'a circulatiune a săngelui. Dela Aristotelu si pâna in tempulu actualu i-a trebuitu omenimei unu tempu de preste două mii de ani, că ideile marilor filosofu sa se faca in trupu si carne; ca adeca: „un spiritu sanatosu trebuie sa locuiesca intr'unu corp sanoatosu! —

Din cele dise ne ptremu intipui domniloru si domneloru! cătu de importantu este institutulu gimnasticicei. Acest'a dedă pre elevu a-si conservă sanatatea, in a fi punctualu, lu dedă la o disciplina severa, la o regula, de care se dice, ca ea este susfletulu lucrurilor!

— Astfelu domniloru si domneloru! judecându educatiunea din punctulu de vedere alu importanție, vomu sustine, căci aceste cinci studii v'a implinitu o mare lacuna in invetiamantul populuaru, căci „scopulu educatiunei, dice renumitulu Cant, este de a desvoltă in fia-care individu tota perfecțiunea, de care elu pôte si capabilu.“ Mi va obiecta pôte cine-va, ca propunendo-se pre multe obiecte se ingreuiéza invetiamantul!

Dara barbatii pedagogie modernă s'au ingrijit si de acésta, centralisându obiectele de invetiamantu.

O concentrare a obiectelor de invetiamantu, dupa cum o cere tempulu celu scurtu si putinele mijloce, de cari potu dispune elevii scólei populare, in genere se pôte face numai pre bas'a unor carti lucrate cu forte multa esactitate, că sa corespunda atât'a scopului, cătu si impregiurârilor, sub cari au de a-si desfasurié scóele populare activitatea lor. Astfelu inlesnindu-si pedagogia obiectele de invetiamantu pre basa manualelor bine lucrate, scóla populara, sub egida salutarilor principie, cu sprințul unei metode bune, practice, a luat avansu in calea progresului conducendu pre populi la marire; căci scóla radica pre omu pâna la sublimitatea fintiei sale! Scóla este barometrul, care arata, indica gradul de bogatia spirituala si materiale a unui poporu! Intr'o epoca că a noastră popore' nu se mai clasăza dupa intinderea teritoriului ce posedu; nici dupa marimea loru numerică: ele dobandescu o importanța, se asiéza pre treptele omenimei dupa capitalurile morali,

scientific și materiali, ce ele poseda.

Acum permiteti-mi, domnilor și domnelor! privirile noastre din departare spre noi, întrebându-ne: ore propune-se în scările noastre popularie obiectele, de cari amu atinsu mai susu? La întrebarea acăstă pre cătu privesce istoria și geografia ne respunde D. Titu Maiorescu, rectorul Universității din Iasi — în nr. 18 alu „Convorbirilor literare“ din anul 1868 în următoarele: „Invențamentul celu mai negrigit în scările noastre române a fostu pâna acum istoria. Fia lipsa de cărti respective, fia lipsa de cunoștințe metodice din partea inventatorilor — faptul este sigur, ca la noi nu este astăzi nici unu scolariu, care aru puté dice, ca a inventat în scăla unu cursu completu de istoria și geografia — și ca a primit o idea cătu de generale despre progressul regulatul alu civilizației in omenire. Părți isolate și fragmente se studiază, dară togmai prin acăstă se falsifică perspectivă istoriei și se face impossibilă mesură importanței evenimentelor.“ — Ce se atinge de cele-lalte obiecte susu atinse, acelea său nu s-au propus de locu, său și deca s-au propus pâna acum, ele au fostu tractate numai asiā per tangentem, nu după cum pretinde importantia și influența, ce ele exercează asupră vîietii omenesci. Cu totă acestea trebuie se mărturisim, ca începutul dă se reformă și organiză scările noastre, după pretensiunile tempului modernu s'a facut. Ieră nisuntă dă se pune scările noastre pre fundamentalu totu mai solidu se pronuncia din nou în anu totu mai cu mare taria. Si scările infloresc sub agerul ochiului inspectoratului supremu de scările. Mi este de o vîina satisfacție amintindu, ca supremă direcție scolară lucra cu cea mai mare energie, că trăbă scolară sa ié progresu totu mai imbucuratoriu.

Tacendu de alti ani voiu aminti, ca in anul acestă ne a impartasit inventatorilor o nouă instrucție, din care amu vediutu cu cea mai mare bucurie, ca in planul ei de inventament suntu băgate și obiectele, de cari amu avutu onore a vorbi mai adineatori,

Inclita directiune suprema de scările s'a ingrijit totu-deodata, că acele obiecte sa se predă în scăla pre baza legendariului esitu totodata cu instrucție in tipografiă nostra din Sabiu.

In fine permiteti-mi, Domnilor și Domnelor! a încheiat acăstă disertație cu dorulu, că scăla românilui se înfiorășea, incătu se nu fia român, care sa nu scia celu pucinu ceti și scrie. Scăla se-lu radice la demnitatea sfintei sale! Elu are lipșa de lumina in spiritu, taria și statornicia in caracteru. De Domnul dieu că aceste dorințe, se nu fia cu unu spium desideriu mai multu.

Amu disu, Domnilor și Domnelor si ve mulțumescu de patientia, cu care a-ti bine-voită a me asculta.

De lângă Bucureciu, Simonu in
8 Dec. 1869. st. v.

Domnule Redactoru! Din nroiu 78. cu dno. 2/14 Septembrie a. c. a prețuiti foi „Telegraful Român“ amu aflatu cu parere de reu despre ne-norocita intemplare acelor 26 familii din Tofală, cari au devenit despoiați de totă bunurile loru, și aruncati sub ceriul liberu in uitie.

Totuodata așându ca Domn'a-Vostra a-ti bine-voită a primi ofertele ce s'ară tramite pentru acei nefericiti, de-si forțe putinu, o suma forțe micutia s'a adunat dela crestini nostri pre semă acelora nenorociți, următorii individi petrunsi de unu zelu compatisitoru au bine-voită a contribuīprecum urmează:

Dela subscrisulu unu fl. Georgiu Enescu epitr. parochialu 50 xr. Georgiu Mosioiu epitr. par. 50 xr. Nicolau Enescu cantor 20 xr. Nicolau Enescu agricultor 40 xr. Vasilie Hardă 10 xr. Georgiu Florescu 12 xr. Ioanu Pepine 10 xr. Ilia Bucăia 40 xr. Ioane Neneiu 10 xr. Stanciu Tatărău 10 xr. Ioanu Ivenoiu 10 xr. Comanu Enescu 20 xr. Bucuru Gontia 20. Aronu Puchianu 10 xr. Teodoru Scortia 10 xr. Georgiu Busuiocu 10 xr. Ioanu Cenusie 40 xr. Nicolau Furnica 10 xr. Nicolau Malu 10 xr. Ioane Chiusdea 10 xr. Georgiu Cheroiu 10 xr. Nicolau Morosianu 10 xr. Ioanu Chiusdea 10 xr. An'a Vladu Cenusie 6 xr. Aronu Noghiu 10 xr. Petru Gontia 10 xr. Iosefu Zahava 10 xr. Ioanu R. Scortia 10 xr. Georgiu

Puchianu 10 xr. Nicolau Obaneia 10 xr. Iosifu Enescu 40 xr. Rachila Enescu 10 xr. An'a Petru Gontia 10 xr. Ioanu Maluselu 10 xr. Iosifu Scortia 10 xr. Vartolomeiu Badescu 10 xr. Andrei Obaneia 10 xr. Ioanu Tatărău 10 xr. Iosifu Saracila 10 xr. Estimie Petra 10 xr. Nicolau Chiusdea 15 xr. Dumitru Scortia 15 xr. Ioanu Gontia 10 xr. Georgiu Chirilu 6 cr. Ilie Scortia 10 xr. Vasile Obancia 10 xr. Safta Ioanu Montenu 10 xr. Safta I. Urdiea 10 xr. Costantinu Obaneia 10 xr. Marin'a Cenusie 10 xr. An'a Dumitru Urdeia 10 xr. Stanc'a M. Lungu 10 xr. Ioanu Buzia 10 xr. Ioanu I. Hardă 10 xr. Mari'a Constantinu Postea 5 xr.

Sumă totală 8 fl. 74 xr. val. austr.

Stanu Berbece, Mari'a Spătaru, și Ioanu V. Cenusie, a platit porto postale cu recepțiu.

Asiā amu onore a me recomandă onoratu Domniei Voastre, de-si spre incomoditate a-i tramite la respectivul locu pre lângă care amu remasă — Alu Domniei Voastre

Ioanu Mosioiu
Parochu gr.or.

Leschi'a, (distr. Cet. de Peatra) 10 Dec.

Domnule Redactoru! Bine-voiti a primi a-cesti 6 fl. v. a. daruiti din partea unor fidei români, parochiani ai mei, și a-i tramite intru ajutoriu maltratatilor frati Tofaleni.

Ioanu Greblea,
prot. și parochu localu.

Romania

La 10 ore și jumătate s'a facutu inaugurarea solemnă a Universității din București, complectată cu tuspatru facultăți. MM. LL. Domnul și Doma onoratu serbare.

D. ministru culetoru G. Mărzescu după sănătirea apei de Em. sea Metropolitulu rostă unu bine-săntu discursu, adoptat la ocasiune, și depuse diploma de inaugurarea universității la subscrerea M. S. Domnitorului.

D. Rectoru Costaforu rostă apoi discursul academicu, la care responde M. S. Domnul în termini asiā de simili, cătu ridicara in multe renduri aplausele imensului, și alesului publicu.

Urmă apoi unu splendidu dejunu banquetu, la care M. S. purtă unu toastu pentru universitatea din București și cea de la Iasi. MM. LL. bine-voira apoi a visitat muzeele.

Varietăți

* * In 11 Decembrie a arsu in Slimnicu 2 siuri cu totu nutretiulu adunat in ele.

* * A aparut la Iasi ultimulu calendariu pentru români (elu 29-lea) alu reposatului G. Asachi. Cuprinde si se stampe, litografii și compozitii de d. A. Asachi, o nuvelă originală istorică din domnia lui Lapusnéu, și alte materii recreative și didactice. Se vinde cu 5 lei vechi.

* * Si republicani tien la cavalerii! Tamberlik celebrulu nostru compatriotu, (deca este adeverat ca este român,) a fostu decorat de guvernul spaniolu cu ordinul de Carlo, III, in urmă unui succesu de cântare.

Pentru cele 30 familii nefericite din Tofală au mai incurșu :

(Continuare.)

Din Tilișca, trimisi prin P. Petru Iug'a, dela DD: Ioanu Iosofu parochu 1 fl. An'a Iosofu preotesa 50 xr. Petru Iug'a parochu 1 fl. Achim Munteanu invet. 50 xr. Daniilu Iosofu invet. 50 xr. Stef. Milea notariu 1 fl. Stefanu Prica 1 fl. Simeonu Gligor 20 xr. Dru Iug'a 10 xr. Petru Bunea 10 xr. Gligor Racu 10 xr. Dumitru Zeicu 10 xr. Ioanu Rodeniu 10 xr. Avraamu Pop'a 20 xr. Irimie Miclausiu 10 xr. Georgiu Bratu 10 xr. Ioanu Lalu 30 xr. Pantelemonu Montenu 10 xr. Mirionu Gavosdea 20 xr. Gligor Zeicu 30 xr. Stefanu Gligor 13 xr. Vasilie Iug'a 15 xr. Dumitru Schiteanu 15 xr. Gligor Miclausiu 15 xr. Ioanu Bratu 50 xr. Mariana Mihailu 14 xr. Nicolau Iug'a iunioru 1 fl. Ioanu Ciorogariu iun. 20 xr. Ioanu Bratu 10 xr. Zevedeu Bunea 12 xr. Zaharia Manigiu 14 xr. Dionisie Nariu 1 fl. Tom'a

Raceu 20 xr. Alecsie Bratu 10 xr. Vasilie Voiu 20 xr. Stefanu Bratu 20 xr. Simeonu Miclausiu 12 xr. Teodoru Miclausiu 20 xr. Ioanu Popescu 15 xr. Ioanu Voicu 40 xr. Stefanu Bunea 20 xr. Simeonu Rodeniu 1 fl. Ioanu Basga 12 xr. Ioanu Stanc'a 10 xr. Ioanu Mareș 20 xr. Pavel Banea 12 xr. Gligor Bratu 20 xr. Dumitru Florea 15 xr. Nistoru Hirsu 40 xr. Ioanu Banea 20 xr. Nicolau Raceu 30 xr. Danu Ciorogariu 20 xr. Avraamu Ciorogariu 20 xr. Iacobu Bratu 50 xr. Petru Anc'a 20 xr. Simeonu Trocea 50 xr. Dionisie Miclausiu teologu 20 xr. Preotesa Popi Danu 10 xr. Anna Maniuloi 10 xr. Mari'a Dionisie Nanu 10 xr. Chiv'a V. Stoianu 10 xr. Avraamu Gligor 10 xr. Chiv'a Ioanu Banea 10 xr. Ioan'a Maranu Prida 10 xr. Flórea 10 xr. Dumitru Zeic'a 10 xr. Georgiu Hinsa 10 xr. Ioanu Bunea 10 xr. Andronicu Trihenea 10 xr. Georgiu Pop'a 10 xr. Iacobu Iug'a 10 xr. Nicolau Bunea 10 xr. Constandinu Pop'a 10 xr. Ioanu Altinianu 10 xr. Trihenea 10 xr. Dumitru Marcu 20 xr. Gavrila Gligor 10 xr. Ioanu Banea 10 xr. Ilie Stanc'a 10 xr. Simeonu Hulea 10 xr. I. Zeicu 10 xr. Georgiu Nanu 10 xr. Ioanu Pop'a 10 xr. Nicodinu Anc'a 10 xr. Avraamu Prundeanu 10 xr. Nicolau Lalu 10 xr. Mateiu Bunea 10 xr. Stefanu Rodeanu 10 xr. Glasie Dragoiu 10 xr. Mihailu Stoic'a 15 xr. Simeonu Schiteanu 15 xr. Petru Nanu 10 xr. Vasilie Ciorogariu 10 xr. Ioanu Poenariu 10 xr. Ioanu Pop'a 20 xr. Isaiu Fracea 10.

B. prisosulu din sumă totală s'a adunat dela mai multi neinsirati cu numele.

Sumă totală face 22 fl. 24 xr. v. a.

(Va urmă.)

Sabiiu, 12/24 Decembrie 1869.

Comitetul.

199—1869.

Edictu.

Simeonu Ioanu Rodeanu din comună Pianu de susu scaunulu și protopresbiteratulu Sebesiului de 5 ani de dile si-au parasit cu infidelitate prelegiuită sea soția Ioan'a nascuta Ioanu Ber'a totu de aci, pribegindu in lume fără a se sci loculu a-flărei sele; se cîtează prin acésia că pâna la finea lunei lui Novembre 1870; cu atât mai tare sa se infăsișeze înaintea forului protopr. subsemnatu, căci altminteră și in absența lui pără in contră radicata de socii-i se va otări amesuratul canoneloru s. s. noastre biserici.

Forul protopresbiteral gr. or.

Sabieiu, in 29 Novembre 1869.

I. Tipciu,

(28—3) Prot.

Bancă generală de asigurări reciprocă

„Transilvania“
I-a adunare generală ordinaria.

Duminica in 30/18 Ianuarie a. v. d. p. 3 ore in sală magistratului de aici.

Obiecte de pertractare :

1. Darea de séma despre gestiunea afacerilor dela incepululu activității institutului pâna în finea lui Decembrie a. c. —

2. Computele incheiate pentru acel'a-si perioadă.

3. Intregirea consiliului administrativu.

4. Alegerea comitetului pentru revisiunea computelor pre anul 1870.

5. Desigerea pretiului a marcelor de presintia.

6. Alte propuneri incuse.

A se infăsișa la adunarea acăstă generală și a esericii in sensulu statutelor dreptulu de votare indreptatită sia-care membru (asecuratul).

Propuneri din partea membrilor trebuesc subsernute 14 dile înaintea adunării generale directiunii noastre generale, stradă Cisnadie Nr. 176, că sa se poată pune la ordinea dilei.

Sabiiu, in 27 Decembrie 1869.

Consiliul administrativu a bancii generale de asigurări reciprocă „Transilvania.“

(35—1)